

Arrest

nr. 143 832 van 22 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Kameroense nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Muyuka (Fako Division - Southwest region) en te behoren tot de etnische groep Mbo.

U werd op 1 augustus 1985 geboren en resideerde in uw ouderlijke woning in Muyuka (Fako Division - Southwest region).

In het begin van de lagere school had u gedurende een periode van minder dan een jaar seksuele activiteiten met uw buurmeisje, M.-C.. Jullie raakten elkaars borsten aan en likten elkaar.

Sinds u 12 of 13 jaar oud was verbleef u op verschillende kostscholen. Op 5 februari 2007 verbleef u in de kostschool Saint Francis in Buea. U ging douchen met een medeleerlinge, K.F., en u startte een lesbische relatie met K.F..

In 2007 ving u uw studies aan aan de universiteit van Buea (Fako Division - Southwest region).

Op 29 november 2010 werd u door de ouders van K.F. op heterdaad betrapt. De ouders van K.F. bedreigden u met de dood en verklaarden dat ze de politie zouden sturen omwille van hetgeen u met hun dochter deed.

Op 16 december 2010 werd uw paspoort (nr. 01447891) uitgereikt te Yaounde.

Op 17 december 2010 studeerde u af aan de universiteit van Buea.

Op 19 december 2010 besloot u omwille van de doodsb bedreigingen van de ouders van K.F. naar de woning van uw oom, E.C., in Koupé-Manengouba (Southwest region) te verhuizen.

Uw oom was niet op de hoogte van uw geaardheid noch van de persoonlijke problemen die u kende.

Op 24 december 2010 kwamen de ouders van K.F. en de politie naar uw ouderlijke woning. U was afwezig.

Er werd een convocatie voor u achtergelaten door de politie.

U werd beschuldigd van lesbianisme.

Op 9 januari 2011 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen en kwam de politie een tweede convocatie brengen naar uw ouderlijke woning. U was echter afwezig.

Op 19 februari 2011 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen. U bleek echter afwezig.

Op 10 juni 2011 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen. U bleek echter afwezig.

Op 20 juli 2011 diende u een eerste visumaanvraag in met het oog op het bekomen van een studentenvisum voor België.

Uw verzoek werd echter geweigerd op 13 september 2011.

Op 15 augustus 2011 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen. U bleek echter afwezig.

In november 2011 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen. U bleek echter afwezig.

Op 20 mei 2012 kwamen de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning om u met de dood te bedreigen. U bleek echter afwezig.

Op 5 juni 2012 diende u een tweede visumaanvraag in met het oog op het bekomen van een studentenvisum voor België.

Uw visumaanvraag werd op 16 juli 2012 goedgekeurd.

Op 10, 11 en 12 september verbleef u in uw ouderlijke woning in Muyuka (Fako Division - Southwest region) om afscheid te nemen van uw ouders aangezien u naar Europa zou vertrekken.

Op 12 september 2012 verliet u Kameroen.

Op 13 september 2012 arriveerde u in België.

U begon te studeren aan de VUB.

U vernam dat op 5 oktober 2012 de ouders van K.F. naar uw ouderlijke woning kwamen om u met de dood te bedreigen.

In mei 2013 ontmoette u V.F. (O.V. nr. 4.999.611 - C.G. nr. 00/22300Z) en in mei 2013 startte u een relatie met hem. In februari 2014 trok V.F. in bij u.

Op 31 oktober 2014 verstreek uw verblijfsvergunning.

U en V.F. poogden een melding van wettelijke samenwoning te doen doch deze werd op 12 december 2014 geweigerd aangezien het een schijnsamenwoning zou betreffen.

Op 22 december 2014 belde uw broer u op met de mededeling dat de ouders van K.F. u opnieuw kwamen zoeken in de ouderlijke woning aangezien zij veronderstelden dat u de kerstdagen in Kameroen zou doorbrengen.

U werd op 23 februari 2015 gecontroleerd door de Belgische autoriteiten.

Er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond en u werd overgebracht naar een gesloten centrum.

Op 4 maart 2015 diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS dd. 16 maart 2015 verklaarde dat u, ten tijde van uw eerste visumaanvraag – meer bepaald op 20 juli 2011 – reeds Kameroen wilde ontvluchten en naar België wilde komen omwille van uw seksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 17).

U voegde hier aan toe dat de reden dat u een tweede visumaanvraag indiende – meer bepaald op 5 juni 2012 – tweërlei was aangezien u zowel wilde komen studeren als wilde vluchten van de bedreigingen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 18).

In dit opzicht is het dan ook bijzonder merkwaardig dat u pas op 5 maart 2015 een asielaanvraag indiende en klaarblijkelijk nooit eerder uw problemen in Kameroen omwille van uw seksuele geaardheid aan het licht bracht.

Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat ook uw verloofde in België, V.F. (O.V. nr. 4.999.611 - C.G. nr. 00/22300Z), vertrouwd is met de asielprocedure en u vertelde dat hij asiel aanvraag in 2000 (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 20).

Gevraagd "Waarom vroeg u niet eerder asiel in België?" repliceerde u onder meer dat u dacht te studeren en daarna in België te blijven (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 19).

Wanneer de interviewer van het CGVS echter oppert dat u in het geval van een studentervisum na de beëindiging van uw studies sowieso naar Kameroen diende terug te keren ontweek u de vraag en stelde u kortweg dat uw leven in Kameroen in gevaar is (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 19).

De vaststelling dat u pas asiel aanvraag nadat u in België andere verblijfsprocedures uitgeput had is een negatieve indicatie voor het door u afgelegde asielrelaas.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Echter, er kan in het geheel geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen lesbische geaardheid.

Ten eerste kunnen er een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat lesbianisme ingaat tegen de religie – u bent katholiek - (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11 en 17), dat uw religie homoseksualiteit niet toestaat (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 20), dat homoseksualiteit een taboe is in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11 en 20) dat je niet openlijk homoseksueel kan zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11), dat mensen in Kameroen een negatieve gedachtegang hebben ten opzichte van lesbianisme (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 20), dat mensen in Kameroen naar je kijken alsof je je niet normaal gedraagt (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 20) en dat je het in het geheim moet doen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

In dit opzicht is het zeer merkwaardig dat u, gepeild naar uw ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid zich louter in positieve bewoordingen uitliet over uw lesbische gevoelens en daden.

Zo verklaarde u in het begin van de lagere school seksuele handelingen uitgevoerd te hebben met M.-C. (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 21). U lichtte toe dat jullie niet verliefd waren op elkaar maar dat jullie elkaar wel beften en aan elkaars borsten zogen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 21).

Gevraagd hoe u zich voelde toen u deze zaken deed met M.-C. repliceerde u "Ik voelde me goed" (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 21).

Gevraagd om uitgebreider over uw precieze gevoelens te vertellen kwam u niet verder dan te stellen dat u blij was toen M.-C. u likte (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 22).

Uw antwoord was bijzonder beknopt en kwam weinig doorleefd over aangezien u louter lichamelijke gevoelens aanhaalt en blijkbaar geen enkele emotioneel gevoel beschreef bij uw eerste lesbische ervaringen.

Uw verklaringen blijven zeer oppervlakkig en gaan niet verder dan de puur fysieke ervaring.

Echter de seksuele geaardheid gaat verder dan uitsluitend het fysieke contact, waardoor u op een erg stereotype manier over homoseksualiteit spreekt.

Gevraagd of u er zich bewust van was dat het eerder ongewoon was dat u dit deed met een meisje repliceerde u zich dat u dat niet wist op dat moment hetgeen weinig doorleefd overkomt gelet op de eerder door u beschreven homofobe Kameroense context.

Wanneer de interviewer van het CGVS nogmaals vroeg hoe u zich voelde over deze homoseksuele activiteiten stelde u "Ik voelde me normaal, ik was blij en het voelde fijn" (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 21).

Wanneer de interviewer van het CGVS u expliciet vroeg of u ook te kampen had met negatieve gevoelens beweerde u van niet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 22).

Zo te horen zijn uw eerste homoseksuele ervaringen op ongedwongen wijze verlopen en zonder moeilijkheden.

Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksualiteit beleefd lijkt te hebben, terwijl u woonde en werd opgevoed in een hoger geschetste omgeving waar homoseksualiteit ondenkbaar is en een schande betekent voor de hele familie, werpt vragen op en werpt twijfels op over de geloofwaardigheid van uw uitlatingen.

Bovendien vallen uw beweringen niet te rijmen met uw verdere beweringen dat u deze lesbische activiteiten verborgen deed omdat u bang was betrappt te worden (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 22).

Voorts verklaarde u dat u in het laatste jaar van de middelbare school met zekerheid besepte dat u lesbisch was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 23).

Wanneer de interviewer van het CGVS u herhaaldelijk vroeg te vertellen over het proces dat voorafging aan het feit dat u met zekerheid besepte dat u lesbisch was en u vroeg de gevoelens te beschrijven die voorafgingen aan het feit dat u met zekerheid besepte lesbisch te zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 23-24) slaagde u er allerminst in gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen te geven. Nadat u de vraag aanvankelijk afwimpelde beweerde u zich normaal gevoeld te hebben, niets speciaals gevoeld te hebben en niet nagedacht te hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 24).

U herhaalde niet nagedacht te hebben en erg blij met K.F. te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 24) en u stelde eveneens "het was oké voor mij wat ik deed" (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

Opnieuw kan gezegd worden dat uw beweringen zeer merkwaardig zijn in het licht van de door u geschetste homofobe Kameroense maatschappij.

Wanneer de interviewer van het CGVS vervolgens expliciet vroeg "Had u negatieve gevoelens toen u ontdekte met zekerheid lesbisch te zijn?" repliceerde u van niet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 24).

Uw antwoord is verrassend gezien het feit dat u echter verklaart dat uw cultuur homoseksualiteit veroordeelt en dat het onderwerp taboe blijft binnen uw samenleving.

In deze context lijkt het weinig geloofwaardig dat u zich niet bewust was van de risico's die u liep indien uw seksuele voorkeur werd ontdekt en dat het risico om veroordeeld te worden en buiten de maatschappij geplaatst te worden door uw samenleving u niet bang had gemaakt. Uw gebrek aan beraad hierover werpt vragen op.

Gevraagd op welke wijze uw ouders ontdekten dat u lesbisch was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11) verklaarde u dat u een vreemde attitude had (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

U herhaalde dat het omwille van uw attitude was dat uw ouders gedachten hadden in de richting van uw homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

Wanneer u gevraagd wordt uw zogenaamde attitude te beschrijven verklaarde u "Ik scheerde mijn haar als mannen, ik trok mijn broek op als een man, ik wandelde als een man" (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

Gevraagd om uw attitude verder te beschrijven repliceerde u "De manier waarop ik mij kleedde en liep, ik scheerde mijn haar" en u voegde er aan toe dat dat alles was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11).

Deze verklaringen getuigen echter van een stereotiepe kijk op homoseksuelen die gangbaar is in homoonvriendelijke milieus maar moeilijk verenigbaar zijn met een voorgehouden homoseksuele geaardheid. Daarenboven zijn deze verklaringen in strijd met uw beweringen dat je niet openlijk homoseksueel kan zijn omdat het een taboe is (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11) en uw geaardheid een geheim was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 19), jullie het geheim doen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 11) en u uw lesbische activiteiten met M.-C. en K.F. probeerde te verbergen omwille van angst (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 22 en 26).

Ten tweede kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde relatie met K.F..

Hoewel u verklaarde een vaste liefdesrelatie gehad te hebben met K.F. (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 26) van 5 februari 2007 tot u Kameroen verliet op 13 september 2012 (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 25) blijkt uw kennis over K.F. en haar familieleden uiterst beperkt te zijn.

Nochtans verklaarde u de ouders van K.F. een u onbekend aantal keren ontmoet te hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 6-7).

Gevraagd naar de volledige namen van de ouders van K.F. kwam u niet verder dan te stellen dat zij mijnheer en mevrouw F. heetten (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 6).

Wat betreft de job van K.F.s vader verklaarde u aanvankelijk dat u het zich niet meer herinnerde waarna u stelde dat hij ambtenaar was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9).

U kon echter in het geheel geen verdere toelichting geven over de job van K.F.s vader (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9). Zo wist u niets over de plaats, de functie en de inhoud van zijn werk als ambtenaar (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9).

Wat betreft de job van K.F.s moeder verklaarde u dat zij ambtenaar was in het belastingkantoor van Bamenda maar verder kon u geen enkele toelichting geven over haar job (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9) en kon u noch de inhoud noch de functie toelichten (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9).

Hoewel u verklaarde dat de ouders van K.F. rijk waren kon u niet preciseren of zij hun rijkdom al dan niet te danken hadden aan een hoge positie of hoge jobfunctie (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9).

Ondanks de jarenlange relatie – van 2007 tot 2012 - die u met K.F. zou gehad hebben en uw bewering dat jullie elkaar tijdens jullie relatie dagelijks zagen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28) verklaarde u niet te weten of zij ooit lesbische relaties met andere vrouwen heeft gehad en toonde u klaarblijkelijk evenmin de behoefte haar deze vraag te stellen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 26).

Gevraagd om uitgebreid te vertellen over de familieleden van K.F. verklaarde u niet meer te weten dan dat K.F. enig kind was (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

U verklaarde niet te weten of K.F. al dan niet ooms of tantes had langs moederszijde en u verklaarde niet te weten of K.F. al dan niet ooms of tantes had langs vaderszijde (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

Hoewel u verklaarde dat K.F. veel vrienden had kon u er geen enkele bij naam noemen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

Gevraagd om het karakter van K.F. te beschrijven kwam u niet verder dan te stellen “ze hield van lachen, ze was zeer zacht, ze praatte met veel gebaren, ze was zeer meisjesachtig” (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

Gevraagd om K.F. meer gedetailleerd te beschrijven verklaarde u het niet te kunnen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

Gevraagd of K.F. ooit aan iemand vertelde dat ze lesbienne was verklaarde u het niet met zekerheid te weten (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 28).

Deze vage verklaringen die u aflegt over K.F. kunnen dan ook geenszins aantonen dat u gedurende meer dan 5 jaar een intieme relatie met haar zou gehad hebben.

Ook wat betreft het beëindigen van uw relatie met K.F. legde u merkwaardige verklaringen af. Hoewel u aanvankelijk beweerde dat uw relatie met K.F. op 29 november 2010 stopte (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 10) bleek vervolgens dat op voornoemde datum uw relatie slechts fysiek stopte aangezien u sinds die datum louter nog telefonisch contact met K.F. onderhield (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 9-10). U voegde hier aan toe “aan de telefoon was er nog liefde” (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 10).

U verklaarde vervolgens dat u, toen u Kameroen verliet, nog steeds een relatie met K.F. onderhield en dat “de relatie stopte toen haar telefoonnummer niet meer ging” (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 10).

Gevraagd of u haar op andere manieren poogde te bereiken nadat het telefoonnummer niet meer ging verklaarde u dat u haar niet vond op facebook en vervolgens geen enkele poging meer ondernam om haar te zoeken (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 10).

U voegde hier aan toe niet te weten wat met K.F. gebeurde (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 10).

Het is echter bijzonder merkwaardig dat u - die beweerde meer dan 5 jaar lang een relatie met K.F. onderhouden te hebben – blijkbaar geheel geen interesse vertoonde in het lot van uw (voormalige) partner.

Ten derde laat uw kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst sterk te wensen over.

Zo verklaarde u niet te weten of er al dan niet verenigingen voor homoseksuelen bestaan in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 29), verklaarde u niet te weten of er in Kameroen personen of organisaties zijn die vechten voor de rechten van LGTB (lesbian, gay, bisexual, and transgender) (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 30) en u verklaarde niet te weten of er in de Kameroense wetgeving al dan niet iets over LGBT staat geschreven (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 30).

Ten vierde laat uw kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in België te wensen over.

U verklaarde in België geen plaatsen bezocht te hebben waar LBGT elkaar ontmoeten (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 30) hetgeen merkwaardig is in het licht van uw bewering dat u in België geen lesbische relatie meer had omdat u de opportuniteit niet kreeg (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 24).

U kende voorts geen LGBT-clubs in België – zelfs niet van naam - (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 30), u kende geen verenigingen of organisaties in België voor LGBT (zie gehoorverslag

CGVS dd. 16 maart 2015, p. 30) en gevraagd of u ooit specifieke websites voor LGBT bezocht refereerde u enkel naar pornografische websites en youtube-filmpjes (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 31).

Gevraagd of u ooit op websites naar specifieke informatie over LGBT of ontmoetingsplaatsen (in België) zocht voor LGBT verklaarde u van niet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 31).

Tot slot kan worden opgemerkt dat hoewel u beweerde dat de Kameroense politie sinds 29 november 2010 op zoek was naar u (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 18) u niettemin op 16 december 2010 een paspoort (nr. 01447891) werd uitgereikt door de Kameroense autoriteiten. Gevraagd of u omwille van uw seksuele geaardheid problemen had met de Kameroense autoriteiten om documenten zoals uw paspoort te verkrijgen verklaarde u van niet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 18).

De vaststelling dat u door de Kameroense autoriteiten een reisdocument werd uitgereikt op 16 december 2010 en u tijdens uw verblijf bij uw oom van 19 december 2010 tot september 2012 aldaar klaarblijkelijk niet gezocht werd door de politie, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Uw bewering dat de politie u niet bij uw oom zocht doch wel een aantal keren naar uw ouderlijke woning kwam doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, integendeel, het is immers nog bevreesdender dat u beweerde van 10 tot 12 september 2012 in uw ouderlijke woning geweest te zijn om afscheid te kunnen nemen van uw ouders (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 maart 2015, p. 5).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde lesbische geaardheid.

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

Na rekening te hebben gehouden met alle elementen van uw profiel en de documenten in uw dossier, kan redelijkerwijs besloten worden dat er geen risico bestaat dat u vervolgd zal worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in uw hoofde zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 7 april 2015 (zie p. 4) de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : vreemdelingenwet) *iuncto* de schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekster citeert de tekst van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en wijst erop dat het element "gegronde vrees voor vervolging" een subjectief-psychologisch element in hoofde van de kandidaat-vluchteling omvat doch ook inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen is.

Verzoekster erkent dat zij de bewijslast draagt van de voorgehouden gegronde vrees voor vervolging doch wijst erop dat volgens rechtsleer "De bewijslast gaat evenwel niet zover dat de kandidaat-vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook effectief zou plaatsvinden, hetgeen in bijna alle gevallen onmogelijk zou zijn. Het volstaat dat de kandidaat-vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging", dat "De asielaanvrager draagt weliswaar een principiële bewijslast, maar de (loutere) verklaring van de kandidaat-vluchteling kan aanvaard worden als voldoende bewijs indien ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk is" en dat "De asielzoeker krijgt m.a.w. het voordeel van de twijfel".

Zij stelt dat *“Alwaar de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van bevoegdheid beschikt, wat wil zeggen dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, terwijl door de devolutieve kracht van het beroep de Raad niet gebonden is door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund”*, zij hierna één voor één de lastens haar negatief weerhouden punten van de commissaris-generaal zal weerleggen.

Op het argument van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden lesbische geaardheid en aan haar beweerde relatie met K.F., antwoordt verzoekster dat zij bij het verhoor op het Commissariaat-generaal haar situatie zeer precies heeft uitgelegd en dat zij de nodige details heeft gegeven aangaande haar vrees.

Zij voert aan dat zij tijdens haar verhoor ook de aangehaalde tegenstrijdigheden of onwetendheden uitlegde en aangaf waarom zij, gezien de aard van haar problemen, geen bescherming kon verwachten van de autoriteiten.

Volgens haar is het duidelijk dat er in haar hoofde een actuele en gegronde vrees voor vervolging bestaat. Zij laat gelden dat de (zie p. 6) *“negatieve argumentatie”* van de commissaris-generaal aldus niet kan gevolgd worden.

Zij benadrukt dat de kandidaat-vluchteling niet met het vermoeden van leugenachtigheid doch wel met het *“voordeel van de twijfel”* moet worden benaderd. Zij herhaalt de hoger aangebrachte rechtsleer en besluit dat de door haar aangehaalde problemen verband houden met de criteria vastgelegd in artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag zodat zij dan ook in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoekster voert in ondergeschikte orde aan dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus gezien er in haar hoofde een reëel risico is op ernstige schade bij een terugkeer naar haar land van herkomst; zij citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zij stelt dat zij zich kan beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus indien zij een risico op schending van artikel 3 EVRM kan aantonen en besluit dat haar vraag om minstens te kunnen genieten van de subsidiaire beschermingsstatus dan ook manifest gegrond voorkomt.

Zij stelt dat de feiten op grond waarvan het bestuur tot zijn beslissing komt, zorgvuldig moeten worden gewaardeerd en dat dit *in casu* niet zorgvuldig is gebeurd.

Verzoekster vraagt aan de Raad (zie p. 8, 9) de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en aan haar de hoedanigheid van vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster, gezien:

(i) verzoekster reeds vóór 20 juli 2011 haar land wilde ontvluchten omwille van haar seksuele geaardheid (zie het verhoorverslag van 16 maart 2015, p. 17) en op 13 september 2012 in België aankwam, maar pas op 5 maart 2015 een asielaanvraag indiende;

(ii) de beweringen van verzoekster omtrent de ontdekking en beleving van haar lesbische geaardheid geenszins doorleefd zijn en bovendien niet stroken met haar verklaringen over de homofobe context in Kameroen (zie het verhoorverslag, p. 11, 17, 21-24, 26);

(iii) verzoekster de 5-jaar durende intieme relatie met K.F. niet aannemelijk maakt, gelet op haar beperkte kennis over K.F. en haar familie (zie het verhoorverslag, p. 6, 7, 9) en gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen over het beëindigen van de relatie (zie het verhoorverslag, p. 9, 10, 26, 28);

(iv) verzoeksters onaannemelijk beperkte kennis over de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in Kameroen (zie het verhoorverslag, p. 29, 30) en in België (zie het verhoorverslag, p. 24, 30, 31);

(v) verzoeksters bewering dat de Kameroense politie sinds 29 november 2010 op zoek was naar haar (zie het verhoorverslag, p. 18), niet verenigbaar is met haar verklaringen dat haar op 16 december 2010 probleemloos een paspoort werd uitgereikt door de Kameroense autoriteiten, dat zij tijdens haar verblijf bij haar oom van 19 december 2010 tot september 2012 niet gezocht werd door de politie en dat zij van 10 tot 12 september 2012 in haar ouderlijke woning was om afscheid te kunnen nemen van haar ouders (zie het verhoorverslag, p. 5).

Waar verzoekster in haar verzoekschrift, op het argument in de beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden lesbische geaardheid en aan haar beweerde relatie met K.F., antwoordt dat zij bij haar verhoor haar situatie zeer precies heeft uitgelegd en dat zij de nodige details heeft gegeven aangaande haar vrees en dat zij tijdens haar verhoor ook de aangehaalde tegenstrijdigheden of onwetendheden uitlegde en aangaf waarom zij, gezien de aard van haar problemen, geen bescherming kon verwachten van de autoriteiten, stelt de Raad vast dat verzoekster nalaat met concrete argumenten bovenstaande vaststellingen, die hun weerslag vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige

schade bestaande uit foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico of op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. BONTE